

have Lov til at sælge skattepligtigt Øl. Ændringsforslaget Nr. 68 gaar ud paa, at de ikke skulle have Lov til det, thi det vil komme i Strid med de Regler, Lovforslaget i øvrigt indeholder om den saakaldte Vin- og Brændevinshandel. I øvrigt indstiller Udvalget i Ændringsforslaget under Nr. 67, at den Adskillelse, der er gjort mellem indenlandsk og udenlandsk Margarine, indenlandsk og udenlandsk Ost og indenlandsk og udenlandsk Fjerkræ, skal bortfalde, og at man skal indskrænke sig til at sige i Almindelighed: Margarine, Ost og Fjerkræ som Genstande, hvormed de maa handle. Ændringsforslaget under Nr. 69 er stillet af Mindretallet, og jeg skal foreløbig ikke opholde mig ved det, men kun gøre den Bemærkning og gentage, hvad jeg før sagde, at allerede Lovforslaget udvider Høkerens Handelsret ganske betydeligt, og at Flertallets Forslag gaar yderligere i den Retning, saa der er jo dog ingen Grund til, forekommer det mig, at gaa saa vidt, som det ærede Mindretal er tilbøjeligt til, al den Stund de fleste i Stedet for at være Høkere jo kunne tage et Borgerskab som Detaillist eller som Købmand, hvad der ikke er forbundet med store Udgifter. — I Ændringsforslaget Nr. 70 foreslaas, at de Kvantitetsgrænser, der findes for de Varepartier, en Høker maa sælge, skulle bortfalde; der er visse bestemte Ting, en Høker maa sælge, og dem mener Udvalget, han maa sælge i store og smaa Partier, alt eftersom det passer ham, og det kan ikke være gennemførligt overhovedet der at sætte en Grænse for, hvad han maa sælge. Ligeledes finde vi ikke, at det er nødvendigt, at Handelen skal foregaa fra en Bod, der ligger ved Bopælen, som 4de Stykke i § 39 foreslaar. Vi mene altsaa, han kan have sin Høkerbutik et Sted og sin Bolig et andet Sted, da det forekommer os, at det er noget, det offentlige ikke har nogen særlig Interesse af. — Ændringsforslaget under Nr. 72 skal jeg ikke omtale videre. Det er stillet af et Mindretal. — Ændringsforslagene under Nr. 73, 74 og 75 ere Redaktionsændringer, som jeg ikke skal opholde mig videre ved, og ligeledes kan jeg ogsaa hurtigt blive færdig med Nr. 76, hvori der findes en Bestemmelse om, at den, der sælger Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl kun maa udlevere de solgte Varer til Køberen enten i det Lokale, hvor Handelen drives, eller paa Køberens Bopæl, hans Udsalgs- eller Beværtningssted. Saa siges der i det sidste Punktum: „Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, naar Sælgeren forsender det solgte

til Køberen med et Befordringsmiddel, der ikke tilhører Sælgeren“. Det forekommer ikke Udvalget, at det er nødvendigt at sætte dette ind; denne Bestemmelse, der i sin Begrundelse er noget uklar, behøve vi ikke at have; det er vist tydeligt og klart, hvor Varerne skulle udleveres, og hvorledes de befordres til Køberens Udsalgs- eller Beværtningssted, forekommer os ret ligegyldigt. — Ændringsforslagene Nr. 77 og 78 betragter jeg nærmest som Redaktionsændringer. Der staar i § 44, at de, der have faaet disse Bevillinger til at sælge Klude, Ben, Jærn, Porcellænsskaar m. v., kunne miste Bevillingerne, naar de paadrage sig Politiets Mistanke for at gøre sig skyldige i Hæleri eller lignende Forbrydelser. Jeg mener ikke, at det er tilstrækkeligt, at Politiet faar Mistanke, men de maa virkelig have gjort sig skyldige deri, for at Politiet kan skride ind. — Ændringsforslaget Nr. 79 staar i Forbindelse med det i Gaar vedtagne Ændringsforslag Nr. 19, og jeg skal derfor i Henhold til, hvad jeg i Gaar udtalte med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 19, anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag med det af mig tagne Forbehold, at vi til 3dje Behandling se at finde en Udvej til at forebygge Misbrug af denne i og for sig naturlige Ret. — Ændringsforslaget Nr. 80 er stillet af et Mindretal og hænger sammen med et lignende Ændringsforslag af samme Mindretal, der gaar i den Retning, at med Hensyn til Erhvervelse og Fortabelse af Borgerskab, kommer Tyvstraf og Bedrageristraf ikke i Betragtning, naar de ikke have været saa alvorlige, at der er idømt Strafarbejde.

Ved Ændringsforslag Nr. 81 foreslaa vi en ny Paragraf indsat i Stedet for § 49 i Henhold til det i Gaar vedtagne Ændringsforslag Nr. 22 om en ny § 8. Der bliver altsaa en Plads der, hvor vi have troet det passende at kunne anbringe den i og for sig naturlige Bestemmelse om, at ved kongelig Anordning kan det bestemmes, at der ikke maa gives Næringsadkomster her til Agenter eller befuldmægtigede for Udøvere af Næringsvirksomhed i fremmede Lande, i hvilke der lægges danske næringsdrivende særlige Hindringer i Vejen for at øve en tilsvarende Virksomhed ved derboende Agenter eller befuldmægtigede. Det forekommer os at være en ret naturlig Mynighed at lægge i Administrationens Haand, at den i saadanne Tilfælde kan have Restriktionsret. — Ændringsforslagene under Nr. 82 og 83 ere rene Redaktionsændringer, som jeg ikke skal opholde mig ved.